

derfor ikke, at just den Næringsvej i Mod-
sætning til andre skal kunne være fuldstæn-
dig fri og ubunden, og jeg betvivler, at det
ærede Medlem, der stærkt bebrejdede det
ærede Medlem fra Svendborg (Lang), at
han ikke havde gennemtænkt Konsekvensen af
sit Forslag, selv har gennemtænkt Konse-
kvenserne af sit Forslag. Det vilde for det første
føre til delvis Ophævelse af Visitationen.
Denne er imidlertid set fra et sanitært Syn-
punkt en ganske overordentlig vigtig Foran-
staltning. Vi vide af de statistiske Meddelel-
ser, at der i 1891 fandtes pr. 100 Læge-
visitationer af offentlige Fruentimmer 3,^s
Sygdomstilsælde, derimod ved Visitation af
løsagtige Fruentimmer i Genhold til Lovet
af 1874 § 4 21,^s Sygdomstilsælde pr. 100
Visitationer og ved Visitation af andre løs-
agtige Fruentimmer 38,^s. Visitationen vil-
let altsaa en overordentlig stor Rolle, den
har virkelig sanitær Betydning, og det turde
være farligt fuldstændig at løse den, naar
man tænker sig Næringen frigiven. Naar
de offentlige Fruentimmer, som bedrive
Utugt med mangfoldige Mandfolk i Natets
Løb, ikke skulde visiteres, vilde det have gaa-
te forfærdelige Følger, og det ærede Med-
lem vil ikke kunne faa disse Kvinder visite-
rede, naar § 180 i Straffeloven er ophævet,
da Straf efter denne Paragraf er et nødven-
digt Gennemgangsled til Visitation af offent-
lige Fruentimmer. Man har praktiske Er-
faringer om dette Spørgsmaal fra Italien,
hvor det, som allerede omtalt, har været paa-
budt at afstæffe den gamle Ordning og op-
hæve Visitationen. Det foreligger i saa Hen-
seende Tal, som have deres Interesse. Man
ophævede i Juli 1888 Prostitutionen i Sta-
lien. I dette Aar forefaldt der ved Flaaden
— før Hæren foreligger Tallene ikke — 1,548
hyfilitiske Sygdomstilsælde; i 1889 steg An-
tallet til 2,233, i 1890 til 3,357, fra Januar
til August 1891 steg det til 3,363. Da
man havde set denne rivende Stigning, syn-
tes man, at det kunde være nok, og fandt
sig saa i at vende tilbage til det gamle Sys-
tem. Det staar i den svenske Gesandtskabs-
Beretning, af hvilken disse Tal ere tagne,
at Crisis Reform har kostet Italien flere
Soldater, end et Felttog vilde have kostet,
og nu er man (i Oktober 1891) vendt til-
bage til Politikontrol, Visitation og obliga-
torisk Behandling af smittede.

For det andet vil det ærede Medlems
Forslag medføre fuldstændig Ophævelse af
Regulativet; men i dette Regulativ staar der
dog adskilligt, som det vilde være misligt ikke
at kunne fastholde. Naar Regulativet op-
hævedes, kunde f. Eks. fremtidig ethvert løs-
agtigt Fruentimmer idelig forandre Bopæl

og flytte, hørhen hun vilde. Efter det ærede
Medlems Forslag kunde et offentligt Fruen-
timmer, der har Børn, beholde dem hos sig
efter det sjerde Aar og ogsaa have andre Folks
Børn hos sig; hun kunde ligeledes have sin
Næreste hos sig (Falkenstjerne: Det er
ikke mit Forslag). Nej, men det vilde blive
Følgen af det ærede Medlems Forslag.
Naar Regulativet ophæves, følger deraf med
logisk Konsekvens, at disse Ting ville blive
tilladte, thi der haves ikke andre Lovforbud
derimod. Det vil endvidere være tilladt of-
fentlige Fruentimmer at modtage Besøg af
Mandspersoner, der ikke have opnaaet den
voksne Alder. Det vil være dem tilladt at
vise sig paa Gaden i opsigtsvækkende Dragt-
ter — jeg siger ikke i uanstændige Dragter,
thi det vilde stride imod andre Lovparagraf-
fer — det vilde være dem tilladt at tiltale
Folk paa Gaden, at vise sig ved deres Vin-
duer, at indtage andre Bladser i Teatrene
og offentlige Forlystelsesanstalter end dem,
Politiet nu indrømmer dem, altsaa alle mu-
lige Bladser, de ville kunne være siddende
Gæster paa Kafeer og i Restaurationer. At
der i de offentlige Huse skal kunne findes
andre Beboere end Værtinden og hendes
Mand samt Børn under 7 Aar, vilde heller
ikke være heldigt. Der vilde ikke kunne hol-
des Kontrol med, hvilke kvindelige Tjender
der antages i saadanne Huse. Alt vilde
overhovedet blive saa lidet regelbundet, at
jeg i alt Fald ikke drister mig til at gaa
med dertil. I det hele forekommer det mig,
at det ærede Medlems Stilling er noget
mærkelig. Han taler fornuftig og vel over-
vejet om det urigtige i, at et Folketingsub-
valg som vort har villet paatage sig at ordne
dette Forhold. Deri giver jeg det ærede
Medlem Ret, men samtidig bryder det ærede
Medlem alle gamle Stranker ned. Det fore-
kommer mig, at han bærer sig ad som den
Mand, der havde et gammelt daarligt Plante-
værk og ikke kunde faa et nyt, og som ved
det gamle ned og lod sin Gjenbom ligge
aaaben, idet han sagde: Jeg ved ganske vist
ikke, hvorledes jeg skal faa et nyt, men det
gamle er raddent, og saa sparker jeg det
bort. Det forekommer mig ikke at være en
forstandig Maade at tage et saa alvorligt
Forhold paa.

Spvad angaar de Forslag, jeg har til-
ladt mig at stille, saa ere de jo overordent-
lig simple og let fattelige, og hvad jeg har
sagt i Betænkningen, vil tilstrækkelig behjæ-
le dem. Min Betragtning er kort og godt den,
at medens jeg for Tiden, som Sagen fore-
ligger, ikke drister mig til at stille Forslag
om en gennemgribende Reform paa Prosti-
tutionens Omraade, men afventer, hvad der